

היום יום . . .

שבת כו ניסן, יא לעומר (תש"ג)

מברכים ר"ח אייר. אמרים כל התהלים בהשכמה, יום
התוועדות.
הפטורה : הלא כבני כושיים.

שיעורים : חומש : אחרי מות, שביעי עם פירש"י.
תהילים : קיט, מה.. לא שכחתי
תניא : פרק מג. והנה - '124' לקמן.

משיחת אאמו"ר [אדוני אבי מורי ורבי] : חסידות מאנט אז ורחץ
את בשרו במים ולבשם. ד.ה. [דאס הייסט] די השכלה פון חסידות
מוז אויסוואשען דעם בשר, און אראפשווינקען דעם את בשרו, את
הטפל לבשרו, די אלע רגילות'ן, וועלכע בשר מאכט, און דאן קען
מען ערשט אנטאן די בגדי קדש. מחשבת ודבליור חסידות והנהגתם
של חסידים בהתבוננות קודם התפלה בגדי קדש הם, דאס איז בגדים
וועלכע מען האט געגעבען מן הקדש, אבער דער ורחץ במים את
בשרו דאס דארף מען אליין. לבושי הנפש דאס גיט מען מלמעלה,
אבער אפואשען דעם טפל וואס ווערט פון בשריות און דעם בשר
אליין מאכען פאר א בשר קדש, דאס איז נאר בכח עצמו. און דאס
מאנט חסידות, און אויף דעם האט רבינו הגדול געהאט מסירת נפש.
ער האט געעפענט דעם צנור פון מס"נ [מסירת נפש] אויף עבודת ה'
בתפלה, זיין צוגעבונדען צו עצמות א"ס [אין סוף], חסידות שטעלט
אוועק א חסיד פנים אל פנים צו עצמות א"ס [אין סוף].

משיחת אאמו"ר [הרש"ב] : חסידות תובעת "ורחץ את
בשרו במים ולבשם". כלומר: השכלת החסידות בהכרח
שתרחוץ הבשר, ותשטוף את ה"את בשרו" - את הטפל
לבשרו, כל ההרגלים שהבשר מרגיל - ואז אפשר ללבוש
בגדי קודש. מחשבת ודבור חסידות והנהגתם של חסידים
בהתבוננות קודם התפלה - "בגדי קודש הם" : אלו בגדים
שניתנו מן הקודש, אך את ה"ורחץ במים את בשרו" -
יש לעשות באופן עצמאי. לבושי הנפש ניתנים מלמעלה,
אך רחיצת הטפל שנוצר מהבשריות, ולהפוך את הבשר
לבשר קודש - זהו רק בכח עצמו, וזאת תובעת החסידות,
ועל-כך מסר רבנו הגדול [אדמוה"ז] את נפשו : הוא פתח
את צנור מסירות הנפש על עבודת ה' בתפילה, להיות
קשורים לעצמות אין סוף, חסידות מציבה חסיד פנים אל
פנים עם עצמות אין סוף.